

Η ΚΑΤΗ
ΧΗΣΙ
C:

:ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ
ΙΟΥΣΤΙ
ΝΗΣ:

ΥΠΟ
ΤΟΥ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΔΙΑ
ΚΟΝΟΥ
ΠΡΑΞΙΟΥ

Σελίδες Ὁρθοδόξου Κατηχήσεως

Γάμοι Σαββάτου!*

«Δεῦτε εἰς τοὺς γάμους»
(Ματθ. κβ' 2)

Ἀρχιμ. Δανιὴλ Γ. Ἀεράκη

Τῶν νεκρῶν εἶναι τὸ **Σάββατο** στὴν Ὁρθόδοξη Παράδοσι. Κάθε Σάββατο τελεῖται Ὁρθρος καὶ Λειτουργία γιὰ τοὺς κεκοιμημένους.

Ἡμέρα χαρᾶς γιὰ τὴν Ἐκκλησία εἶναι ἡ **Κυριακή**. Ὁ **Γάμος** ὅπως δὴποτε ἀποτελεῖ σύμβολο τῆς ζωῆς, τύπο τῆς Ἀναστάσεως, ἀφορμὴ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. Γι' αὐτὸ καὶ ἔχει ὀριστῆ νὰ τελῆται σὲ **εὐφρόσυνο ἡμέρα**, καὶ κυρίως τὴν Κυριακή.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν τελεῖ Γάμο σὲ ἡμέρες νηστείας καὶ τὴν ἡμέρα τῶν νεκρῶν, ὅπως εἶναι τὸ Σάββατο.

Θὰ ἤθελαν ποτὲ οἱ μελλονύμφοι καὶ οἱ καλεσμένοι τους, ἀντὶ ν' ἀκούσουν τὸ «*Ἡσαΐα, χόρευε...*», ν' ἀκούσουν ἀπὸ τὸ λειτουργοῦ **νεκρώσιμο** τροπάριο; Φανταστῆτε σὲ γάμο νὰ ψάλλεται τό: «*Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια; Ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία; Ποῦ ἐστὶ τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα καὶ ὁ θόρυβος; Πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά... Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπασσον...*»! (νεκρώσιμο ἠχου δ').

• **Ὁ Γάμος** εἶναι **ἀκολουθία χαρᾶς** μέσα στὸν Ναό, πὺλ χαρίζει τὴν ἐκκίνησι γιὰ τὴν λειτουργία τῆς ζωῆς, ὅπως χαρακτηρίζεται ὁ συζυγικὸς βίος...

• **Ἐπειδὴ** τὸ κακὸ συνεχίζεται, μὲ τὴν εὐλογία πάντοτε καὶ τὴν ἄδεια τῶν κατὰ τόπους ἐπισκόπων, γι' αὐτὸ ἐπανερχόμαστε. Θὰ παρουσιάσουμε ἀπλούστερα τοὺς πνευματικὸς καὶ λειτουργικὸς λόγους, γιὰ τοὺς ὁποίους οἱ πιστοὶ ὀφείλουν ν' ἀποφεύγουν τέλεσι Γάμου τὸ Σάββατο.

• **Γιὰ** τοὺς πιστοὺς Ὁρθοδόξους τὸ Σάββατο εἶναι ἡμέρα **προετοιμασίας γιὰ τὴν Κυριακή**. Ἰδίως τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου ἐτοιμάζονται

για την μετοχή τους στο Κυριακὸ Δεῖπνο, στὴν θεία Κοινωνία τῆς Κυριακάτικης Λειτουργίας.

Πῶς, λοιπόν, θὰ ἐκκλησιασθοῦν τόσο οἱ νεόνυμφοι, ὅσο καὶ οἱ συγγενεῖς τους καὶ οἱ λοιποὶ προσκεκλημένοι, ὅταν ὁ Γάμος γίνεται τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου καὶ τὸ γαμήλιο τραπέζι γίνεται τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου καὶ τὸ γαμήλιο τραπέζι κρατᾶ μέχρι ἀργὰ τὴ νύχτα (Σαββατόβραδο);

Ἐκεῖ κολλήσαμε; θὰ σπεύσουν νὰ ποῦν πολλοί.

Μά, ἂν οἱ Χριστιανοὶ δὲν θεωροῦν μεγάλη ἁμαρτία τὴν ἀπουσία τους ἀπ' τὸν **ἐκκλησιασμὸ** τῆς Κυριακῆς, τότε τί χρειάζονται τὴν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὸν Γάμο; Ἡ Ἐκκλησία κάθε Κυριακὴ προσκαλεῖ ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς βαπτισμένους Χριστιανούς:

«*Δεῦτε εἰς τοὺς γάμους*» (Ματθ. κβ' 2). Καλεῖ στοὺς γάμους τοῦ ἐσφαγμένου Ἀρνίου, στὸ **Τραπέζι τῆς Βασιλείας**, στὴν θεία Λειτουργία. Καλεῖ νὰ ἐνωθοῦμε μὲ τὸν Νυμφίο Χριστό. Ἐμεῖς καταφρονοῦμε τὴν τιμὴ, ποῦ μᾶς κάνει ὁ Θεός. Ἀνάμεσα στὶς ἄλλες προφάσεις γιὰ τὴν ἀπουσία μας ἀπ' τὸ Κυριακάτικο λειτουργικὸ πανηγύρι, εἶναι κι αὐτὴ τοῦ Γάμου. Ἐπαναλαμβάνεται ἡ πρόφασις τῆς γνωστῆς παραβολῆς: «*Γυναῖκα ἔφημα*» (Λουκ. ι' 20).

• **Ἀσφαλῶς** ὁ προσκεκλημένος ἐκεῖνος, δείχνοντας ἀγάπη στὴν γυναῖκα του καὶ ἀφοσίωσι στὸν θεσμὸ τοῦ Γάμου καὶ τῆς οἰκογένειας, δὲν ἔκανε κακό. Ὁ Κύριος ἄλλωστε τὸν θεωρεῖ κατακριτέο ὄχι γιὰ τὸ «*Γυναῖκα ἔφημα*», ἀλλὰ γιὰ τὴν **προτεραιότητα**, ποῦ ἔθεσε. Ἔβαλε τὸν Γάμο καὶ τὴ γυναῖκα του πάνω ἀπ' τὸ τραπέζι τοῦ Θεοῦ· πάνω ἀπ' τὴν εὐφροσύνη τῆς θείας Βασιλείας. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ σήμερα. Ὅχι ἀπλῶς θέτουμε τὴν θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς σὲ δευτέρη μοῖρα, ἀλλὰ καὶ τὴν καταφρονοῦμε τελείως. Σ' αὐτὴ τὴν καταφρόνησι συντελεῖ καὶ ἡ τέλεσις Γάμων τὴν προτεραιὰ τῆς Κυριακῆς.

• **Οἱ πιστοὶ** Χριστιανοὶ **προσκαρτεροῦν** (Πράξ. β' 42). Λαχταροῦν. Περιμένουν μὲ ἀνυπομονησία τὴν Εὐχαριστιακὴ Σύναξι, κυρίως γιὰ νὰ κοινωνήσουν τῶν **Ἀχράντων Μυστηρίων**. Καὶ ὅσοι γιὰ ποικίλους πνευματικούς λόγους δὲν μποροῦν νὰ κοινωνήσουν, ζοῦν καὶ αὐτοὶ τὴ χάρι τοῦ Μυστηρίου ἐνσωματωμένοι στὴ Σύναξι τῆς Ἐκκλησίας. Δὲν μετέχουν μὲν, ἀλλὰ προσκυνοῦν τὸ Μυστήριο.

Ὅταν, λοιπόν, τὸ γλέντι μετὰ τὸ Γάμο τοῦ Σαββάτου, συνεχίζεται μέχρι τῶν πρωινῶν ὥρῶν καὶ ἐμποδίζει τὴν ὁποιαδήποτε προετοιμασία γιὰ τὴν θ. Κοινωνία, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρῆται χριστιανικὸς ἕνας τέτοιος Γάμος;

Ἐκεῖ κολλήσαμε; θὰ σπεύσουν πάλι νὰ ποῦν πολλοί.

Μπορούμε νὰ φανταστοῦμε μέλη τῆς πρώτης Ἐκκλησίας ν' ἀπουσιάζουν ἀπ' τὴν Σύναξι; Μπορούμε νὰ φανταστοῦμε Χριστιανοὺς τῶν ἐνδόξων πρωτοχριστιανικῶν χρόνων ὄχι μόνο ν' ἀπουσιάζουν ἀπὸ τὴν μυσταγωγία καὶ τὴν **κατάνυξι** τῆς Εὐχαριστιακῆς Συνάξεως, ἀλλὰ τὴν ἴδια ὥρα νὰ τραγουδᾶνε καὶ νὰ χορεύουν σὲ **κρασοκατάνυξι** κάποιου «μακελείου»; Ὁ Ἀπόστ. Παῦλος παραγγέλλει νὰ μὴν «ἐγκαταλείπομεν τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν» (Ἑβρ. ι' 25).

• **Ὁ Χριστὸς** στὸν Γάμο τῆς Κανᾶ μετέβαλε τὸ νερὸ σὲ κρασί (Ἰωάν. β' 1-11). **Μικρὴ εὐφροσύνη!** Στὴν θεία Λειτουργία μεταβάλλεται τὸ κρασί σὲ Αἷμα Χριστοῦ! Πρόκειται γιὰ τὴν **μεγάλῃ εὐφροσύνη**. Γιὰ τὴν μικρὴ, λοιπόν, εὐφροσύνη κάποιου Σαββατιάτικου Γάμου χάνουν πολλοὶ Χριστιανοὶ τὴν μεγάλην εὐφροσύνη τῆς θείας Κοινωνίας!

• **Ὅταν** οἱ νεόνυμφοι ξεκινοῦν τὴν νέα τους ζωὴ μὲ **καταφρόνησι** τοῦ Ἁγίου Ποτηρίου, εἶναι δυνατὸν νὰ πίνουν ἀγόγγυστα ἀπὸ κοινοῦ τὸ **πικρὸ ποτήρι**, ποῦ ἐπιφυλάσσει ἡ ἔγγαμη ζωὴ; Ὅλα γλυκαίνονται μὲ τὸ Χριστό. Κι ὅλα τὰ προβλήματα λύνονται ἐν Χριστῷ καὶ μόνον.

• **Γιατὶ** ὑποχωροῦν οἱ **ἐπίσκοποι** καὶ ἐκδίδουν **ἄδειες Γάμου** γιὰ ἡμέρες, ὅπου ἀποκλείεται κανονικὰ ἡ τέλεσις Γάμων; Λογαριάζουν μήπως τὴν ἀπειλή, ὅτι θὰ τελέσουν... πολιτικὸ γάμο; Μὰ ὅταν κάποιος πιέζει τὴν Ἐκκλησία νὰ καταπατήσῃ ἱεροὺς Κανόνες μὲ τὸν **ἐκβιασμὸ** ὅτι διαφορετικὰ θὰ πάῃ στὸ δημαρχεῖο, καὶ μόνο γι' αὐτὸ τὸν ἐκβιασμὸ δὲν εἶναι ἄξιος Χριστιανικοῦ Μυστηρίου.

Ἡ Ἐκκλησία ὅλους τοὺς δέχεται. Ἄλλ' ὅλα δὲν τὰ ἀποδέχεται. Καὶ κυρίως δὲν ἀποδέχεται τὴν **ἀπρέπεια**, τὴν **ἀναίδεια** καὶ τὴν **ἀσέβεια**.

• **Ὁ Γάμος** εἶναι «*τίμιος ἐν πᾶσιν*» (Ἑβρ. ιγ' 4). Οἱ ποιμένες, ἀντὶ νᾶχουν ὡς ἀρχὴ τό «Ὁ πελάτης ἔχει πάντα δίκη», ἄς διαφωτίζουν ἀπλᾶ τὸ λαό. Ἄς διαφωτίζουν καὶ ὡς πρὸς τὸν **χρόνο** τελέσεως τοῦ Γάμου, καὶ ὡς πρὸς τὸν **τρόπο** καὶ τὸ **ντύσιμο** προσελεύσεως στὸ μυστήριον τοῦ Γάμου, καὶ φυσικὰ καὶ ὡς πρὸς τὸ **ρίζωμα** καὶ τοὺς **καρπούς** τοῦ χριστιανικοῦ Γάμου.

(*) ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ, Ἀθήνα 2006, σελ. 61-64. Ἐπιμέλ. ἡμετ.